

“ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼”

ਅੱਜ ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਦਿਲਖੁਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਦਿਲਖੁਸ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਹਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸੁੱਖ ਸਰੂਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਦਰਦ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਅੱਜ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦ ਵੀ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਕਰਮ ਭੋਗ ਦਾ ਦਰਦ, ਕਦੇ ਸਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ ਦੁੱਖੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਰਦ, ਕਦੇ ਧਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਇਆ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਦਰਦ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੁੱਖ ਦਾ ਦਰਦ। ਇਵੇਂ ਇੱਕ ਦਰਦ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਦਰਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖਦਾਈ, ਸੁੱਖ ਸਵਰੂਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਕੀ ਹੈ? ਜਨਮ - ਜਨਮ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਦੇ ਕਰਜ਼ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਛੁਡਾਓ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਕਰਜ਼ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਦਾ ਮਰਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਦਾਤਾ ਬਣ ਜਿਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਮਰਜ਼ ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਤਨ ਦੇ ਕ੍ਰਮਭੋਗ ਦੀ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਕਰਮ ਯੋਗੀ ਬਣ ਕਰਮਯੋਗ ਨਾਲ ਕਰਮ ਭੋਗ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮਹਾਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇ। ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਉ, ਆਪ ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ ਮਤਲਬ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹਨ, ਖਾਲੀ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿਉ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਮਰਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਜੋ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਜਮਾਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਫਰਾਖ ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਦਾਨ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਅੰਤਿਮ ਸਮੇਂ ਕੋਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਸ੍ਵਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਰਜੇਗੁਣੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਦਾਨ ਪੁੰਨ, ਭਗਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਤਮ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਨ ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਤਮੇਗੁਣੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਆਤਮ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਭਗਤੀ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾ ਕੇ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾਮਧਾਰੀ ਭਗਤੀ ਹੈ। ਫਲਸਵਰੂਪ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਬ੍ਰਿਖ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਪਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਖ ਦੀ ਰੰਗ - ਬਿਰੰਗੀ ਰੰਗਤ ਦੀ ਰੇਣਕ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀਣ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਦਰੱਖਤ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦਾ, ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਲਦਾਈ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਛਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਭਗਤੀ ਦਾ ਦਰੱਖਤ ਵੀ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਛਾਂ ਜਰੂਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਕਰ ਲਿਆ, ਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ - ਇਹ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਲਾਸੇ ਦੀ ਛਾਂ ਹਾਲੇ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। " ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ", ਇਸੇ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਭੇਲੇ ਭਗਤ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਭਦੇ ਆਤਮ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਖਾਤੇ ਖਾਲੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰਪੂਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਆਪਣੇ ਜਮਾਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਿਮੰਤ ਹੁਲਾਸ ਦਵਾਉਣਾ। ਜਮਾਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੀ ਕਮਾਇਆ ਅਤੇ ਖਾਇਆ। ਕਮਾਇਆ ਅਤੇ ਖਾਇਆ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਰਾਜਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਪਾਲਣ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰਾਜੇ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਭ ਖਜ਼ਾਨੇ ਭਰਪੂਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਭਰਪੂਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਪ੍ਰਜਾ ਯੋਗੀ ਹਾਂ। ਰਾਜਯੋਗੀ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਜਾ ਕਮਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਪ੍ਰਜਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਜਮਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਰਾਜਾ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਾਜਯੋਗੀ ਅਰਥਾਤ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨੇ ਭਰਪੂਰ ਹਨ। ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਸਤ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬੀਤ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਲਈ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸੰਗਮ ਤੋਂ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਲਨਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਪਾਲਣਹਾਰ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਇਥੋਂ ਹੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਸਟੇਟਸ ਉੱਥੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਥੋਂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਟੇਟਸ ਨਹੀਂ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਸਟੈਪ ਆਫ਼ਿਸ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਟੈਪ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੋ। ਸਟਾਕ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਸਟਾਕ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ, ਜੇਕਰ ਸਭ ਰਾਸ਼ਨ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲਿਆ ਲੇਕਿਨ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮਾਚਿਸ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪੰਨਤਾ ਦਾ ਸਟੈਪ ਲਗਾਉਣ ਦੇ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ - ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤਾਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਗੁਣ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਗੁਣ ਦੀ ਕਮੀ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਫੁੱਲ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੁਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਸਬੰਧ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਗਹਿਰਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਫਰਜ਼ - ਅਦਾਈ ਕੀ ਹੈ? ਅੱਜ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦ ਦਵਾਈ। ਸਮਝਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਹਲੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਾਲੇ ਆਏ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਪੂਜਾ ਬਣਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਿੱਲੀ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਜ਼ੋਰ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਨਾ, ਦੂਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ।

ਗੁਜਰਾਤ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਨਾਲ ਹਨ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਮਧੁਬਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗੇ ਨਾ। ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੀਸਰਾ ਹੈ ਇੰਦੌਰ। ਇਨ - ਡੋਰ ਮਤਲਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਇੰਦੌਰ ਜ਼ੋਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜਿਆ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਹਾਲੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਰੂਪੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਇਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਭਾਗ ਦੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਅੱਛਾ -

ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ - ਪਨ ਦੀ ਫਰਜ਼ - ਅਦਾਈ ਪਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਆਪਣੇ ਦਾਤਾ - ਪਨ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਰਵ ਦੇ ਦਰਦ ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਰੁਹਾਨੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਮਾਸਟਰ ਦਾਤਾ ਵਰਦਾਤਾ ਇਵੇਂ ਦੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ - 1 ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਥਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਭਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੀਟ ਹੈ। ਇਸ ਸੀਟ ਤੇ ਬੈਠ ਕਰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੀਟ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੈਠਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੀਟ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੈਠਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸੀਟ ਸਭਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੀਟ ਹੈ। ਇਸ ਸੀਟ ਤੇ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਜਕਲ ਸੀਟ ਦੇ ਲਈ ਭੱਜ - ਦੌੜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਸੀਟ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਸੀਟ ਤੋਂ ਕੋਈ ਉਤਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅੱਜ ਸੀਟ ਹੈ ਕਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਸੀਟ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਨਿਡਰ ਹੋਕੇ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਅਪਸੈਟ ਵਾਲਾ ਸੈਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਦਾ ਇਸ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਟ ਰਹੋ। ਇਹ ਐਸੀ ਆਰਾਮ ਦੀ ਸੀਟ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ਜੇ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੇ ਜੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

2 ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਕੋਈ... ਐਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਗਾਇਨ ਹੈ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਸੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਾ ਲਿਆ! ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਲੱਭ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣ ਗਏ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਓ। ਜੇ ਖਿਆਲ ਖਵਾਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਉਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ। ਬਾਪ ਨੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਤਾਂ ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ।

3 ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ, ਇੱਕ ਹੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੇਗੀ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਾਰਜਿਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ। ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸੋਚਣ ਦੀ ਮਾਰਜਿਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਹਿਜ ਵਿਧੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਾਪ, ਇੱਕ ਮਤ, ਇੱਕਰਸ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਇੱਕ ਦਾ ਹੀ ਹਿਸਾਬ ਜਾਨਣਾ ਹੈ, ਬਸ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਰਹੇ ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਦੂਰ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਥ ਹੈ ਉੱਥੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸਾਥ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਨਾ ਕਿਨਾਰਾ ਹੋਵੇ ਨਾ ਮਾਇਆ ਆਵੇ। ਇੱਕ ਦਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ।

ਅਧਰ ਕੁਮਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਸਦਾ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਅਲੌਕਿਕ ਵਿ੍ਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਟਰੱਸਟੀ ਮਾਨਾ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ, ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ? ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ। ਹੁਣ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਅਲੌਕਿਕ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਲੌਕਿਕ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਲੌਕਿਕ ਵਿ੍ਰਤੀ, ਅਲੌਕਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਹੇ।

ਟਰੱਸਟੀ - ਪਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸਦਾ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ। ਜੇਕਰ ਨਿਆਰਾ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ। ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਜੀਵਨ ਅਰਥਾਤ ਬੰਧਨ ਵਾਲੀ ਜੀਵਨ। ਟਰੱਸਟੀ ਜੀਵਨ ਨਿਰਬੰਧਨ ਹੈ। ਟਰੱਸਟੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸਭ ਬੰਧਨ ਸਹਿਜ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹਨ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਮੇਰਾ ਘਰ, ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਮੇਰਾ ਇਹ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਆਵਾਹਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਤੇਰਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇ। ਜਿੱਥੇ ਤੇਰਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਖਤਮ। ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਮੁੰਡਣਾ, ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਹੁਣ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੀ ਮੌਜਾਂ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਸੁਪਨੇ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਧਾਕਲਪ ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਗਵਾਇਆ, ਹੁਣ ਗਵਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਕਮਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਜਿੰਨੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵਾਂਗੇ ਉਤਨੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਇੰਨਾ ਜਮਾਂ ਕਰੋ ਜੋ 21 ਜਨਮ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਟਾਕ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਸਕੋ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾ ਜਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਉਤਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ ਇਸੇ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹੇ। ਜਿੱਥੇ ਲਗਨ ਹੈ ਉੱਥੇ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨਹੀਂ, ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਨ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਇਹ ਲਗਨ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਹੈ। ਲਗਨ ਐਸੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਲਗਨ ਵਾਲੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ? ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਵਿਘਨ ਹੋਵੇ, ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣਕੇ ਆਵੇ ਲੇਕਿਨ ਲਗਨ ਵਾਲੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੱਖਣ ਵਿਚੋਂ ਵਾਲ। ਲਗਨ ਹੀ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਹੈ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਰੂਰ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਪ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਉਹ ਬੱਚੇ ਦਾ।

ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ:- ਸ਼ਕਤੀ ਦਲ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਤਾਵਾਂ, ਜਗਤ ਮਾਤਾਵਾਂ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਹੁਣ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਗਤ ਮਾਤਾ ਸਮਝੋ। ਹੱਦ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ। ਕਿੰਨਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਰਤਬਾ ਬਾਪ ਨੇ ਦਿਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਸੀ ਤੋਂ ਸਿਰ ਦਾ ਤਾਜ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਵਾਹ ਮੇਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ! ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹੇ। ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਇੱਕ ਕੰਮ ਬਾਪ ਨੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਤਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਭਟਕ - ਭਟਕ ਕੇ ਥੱਕ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਵੇਖ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। 63 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਖਤਮ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਝੂਲਣਾ ਅਤੇ ਝੂਲਾਣਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ ਝੂਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦੀ ਰਹੇ। ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣ ਬਣ ਗਈ। ਅਮਰ ਬਾਪ ਦੇ ਅਮਰ ਬੱਚੇ ਬਣ ਗਏ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਪੰਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਭਵ:

ਸਵਰਾਜਿਆ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਅਵਿਦਿਆ - ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਪਤੀਵਾਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਹੋਣਗੇ, ਮੰਗਤੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਅਖੰਡ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀਮਈ ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਖੰਡ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗਿਆਨ ਨੇਤਰ ਨਾਲ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹਨ।
